

14
který teprve svecírom ustal. Černě ráno jak, přesto, že byla neděle, lidé patrně
nepočali si překrývali střechy na vrch stavení. Utak, jak bylo v sobotu za
osi jako nářku, tak bylo v neděli jako práce a starosti. Někdy nejen obyčejná stavení
mýbrž i ovocné stromy a obilí a okopaniny velmi utpěti. Zlatě mladé stromá-
ky byly tak otlučeny, že nedávaly nádeje na další vzkvét.

Jak již bylo v minulém roce psáno rozhodli se již v květnu 1938 o osudu naší Politická situace
provincie republiky. Uhraťme naší vlasti se objevilo Hitlerova vojska, my jsme
částečně mobilisovali, Angličan Runciman přijel do Československa sehnat kom-
diu, v září jsme mobilisovali znovu, ale Němci jak jsme se již loni
zmínili, okrájel naše pohraničí hluboko do středu země a podřezal naše
životní tepny, učinit nás života neschopnými. Při tomto okleštění za-
kázal nám vojensky se bránit. Pak si troufali i Maďari, bohužel i Poláci
a Slované i Rusíni až došlo k nejmudnějšímu udobí našich dějin
15. březnu 1939, že jsme byli porobeni tak, jak nikdo předtím
netušil. Hitler totiž tvrdil, že nechce do svého státu Čechy, neboť
by byli nebezpečným rakovinným soustem v německém nitru.
15. března však obsadila německá vojska zbytek okleštěné vlasti. Byl
to den roufání a pláče celého národa, neboť nebylo oka, které by
při posledním vyhlášení našeho vojenského a soboležného pochodu
nestalo.